

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ДНУ «ІНСТИТУТ МОДЕРНІЗАЦІЇ ЗМІСТУ ОСВІТИ»
ДУ «НАУКОВО-МЕТОДИЧНИЙ ЦЕНТР ВИЩОЇ
ТА ФАХОВОЇ ПЕРЕДВИЩОЇ ОСВІТИ»**

**Всеукраїнська науково-практична конференція
здобувачів вищої освіти**

«МОЛОДЬ – АГРАРНИЙ НАУЦІ І ВИРОБНИЦТВУ»

Актуальні проблеми ветеринарної медицини

22-23 квітня 2025 року

**Біла Церква
2025**

УДК 001.895:338.43:378-053.6:636.09(063)

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ

Шуст О.А., д-р. екон. наук, ректор.

Варченко О.М., д-р. екон. наук.

Димань Т.М., д-р с.-г. наук.

Філіпова Л.М., канд. с.-г. наук.

Царенко Т.М., канд. вет. наук.

Куманська Ю.О., канд. с.-г. наук.

Козій Н.В., канд. вет. наук.

Славінська О.В., начальник редакційно-видавничого відділу.

Відповідальна за випуск – **Славінська О.В.**, начальник редакційно-видавничого відділу.

Актуальні проблеми ветеринарної медицини: матеріали всеукраїнської науково-практичної конференції здобувачів вищої освіти. 22-23 квітня 2025 р. Білоцерківський НАУ. – 282 с.

Збірник підготовлено за авторською редакцією доповідей учасників конференції без літературного редагування. Відповідальність за зміст поданих матеріалів та точність наведених даних несуть автори.

супроводжувалося зневажливим ставленням до таких дій. Однак з часом змінилося суспільне ставлення до жінок, і вони отримали можливість обирати професії, що суперечили усталеним уявленням про їх роль у суспільстві, здобуваючи високу заробітну плату та реалізуючи себе як бізнес-леді.

У сучасному світі існує близько 40 тисяч професій, серед яких особливу увагу заслуговує професія лікаря ветеринарної медицини. Власний досвід, здобутий під час навчання в коледжі та університеті, роботи в ветеринарній клініці та на фермі, а також участь у професійних конференціях, дозволяє стверджувати, що значна кількість жінок працює у різних галузях ветеринарії, починаючи від дієтології і закінчуючи ортопедією. Враховуючи поточну ситуацію в Україні, кількість жінок у цій професії продовжує зростати.

Кожна людина, обираючи свій професійний шлях, керується власними прагненнями, фізичними та моральними силами, що дозволяють реалізувати себе в обраній галузі. Водночас варто зазначити, що, незважаючи на значні зміни в суспільстві, існує частина людей, які вважають, що жінка не може працювати у ветеринарії. Такі погляди часто ґрунтуються на стереотипах, і цей випадок з власної практики, коли чоловік-клієнт виразив своє переконання, що жінки не здатні виконувати професійні обов'язки ветеринарів, яскраво ілюструє ці упередження. У такій ситуації проблеми були вирішені лікарем-хірургом-чоловіком, який взяв на себе прийом пацієнта.

Ще одним стереотипом є уявлення, що жінка не може працювати в таких галузях ветеринарії, як ортопедія чи хірургія, оскільки ці спеціальності асоціюються зі значними фізичними навантаженнями. Однак, на мою думку, кожен лікар, незалежно від статі, здатний досягти високого рівня професіоналізму в обраній галузі, якщо має достатню мотивацію та готовність освоїти необхідні навички. Тому не повинно бути жодних обмежень щодо професійної діяльності, що визначаються статевою приналежністю.

Мій досвід свідчить про те, що серед жінок-ветеринарів є багато талановитих і успішних професіоналів, які демонструють свої здібності на конференціях, діляться знаннями та досвідом, і займають активну позицію в професійному середовищі. Вони доводять, що жінка в ветеринарії — це не тільки фахівець, здатний працювати на благо тварин, а й особистість, що приносить користь суспільству, вносячи свій вклад у розвиток медицини та науки.

Таким чином, жінки в ветеринарії — це важлива частина цієї професії. Вони демонструють, що завдяки своїм умінням, розуму, здатності до аналізу та комунікації можуть зробити світ кращим, рятуючи життя тварин, і, зрештою, показують, що професіоналізм не залежить від статі.

УДК 636.18/24.8.7.

ПЛОХА С.А., здобувачка вищої освіти

Науковий керівник — **КОЗІЙ В.І.**, д-р вет. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

КОНФЛІКТИ В КОЛЕКТИВІ ТА ШЛЯХИ ЇХ ВИРІШЕННЯ

Конфлікт не завжди є негативним. Головне — знайти правильний підхід, бути готовим слухати, визнавати свої помилки та шукати спільні точки поглядів.

Ключові слова: конфлікт, колектив, студентське самоврядування.

Кожен колектив — це група людей з різними інтересами, поглядами та характерами. Тому виникнення конфліктів є невід'ємною ланкою. Для мене конфлікт є нормальним, оскільки якщо він з'являється, то це означає, що він «живий» і кожній людині в ньому

небайдужа його діяльність та вони зацікавлені у подальшому розвитку.

Життя в університеті – це не лише про навчання, але й про колектив. Саме тому для мене гарним прикладом є студентське самоврядування. Оскільки я була на посаді студентського декана на факультеті ветеринарної медицини, то я неодноразово зіштовхувалася з конфліктними ситуаціями між учасниками студентського самоврядування.

Найбільше мені запам'яталася ситуація вже наприкінці моєї каденції, коли вже повним ходом йшла підготовка до виборів нового голови. Всього було троє яскравих кандидатів – ініціативних, активних, розумних. Проте, на жаль, один із кандидатів вирішив обрати неправильний метод до розголосу про свою кандидатуру – почав поширювати плітки про інших кандидатів, мовляв вони працюють неефективно, їхні пропозиції на посаду пусті та загалом – некомпетентні в цій діяльності. Це викликало хвилю емоцій, обурення й навіть поділило частину активу самоврядування, що спричиняло конфлікти на пустому місці, де завжди панувала взаєморозуміння та довіра.

Ці всі плітки дійшли до мене. Я не могла залишитись осторонь, оскільки це суперечило духу студентського самоврядування та моїм принципам, що я завжди поширювала в нашій спільноті. Я розуміла, що такий конфлікт міг зіпсувати не тільки імідж кожного кандидата, а й усього самоврядування.

Як лідер, я почала діяти швидко. Моїм шляхом вирішення даного конфлікту було запрошення усіх трьох кандидатів на розмову за принципом круглого столу, де кожен міг висловитись без перебивань, а інші слухали – без засудження та звинувачення. Я запропонувала кандидатам подивитись на цю ситуацію зі сторони виборців — студентів, які хочуть бачити гідного лідера, а не учасника міжособистісного конфлікту. Також нагадала про наше «золоте правило» студентського самоврядування – жодних образ, ніяких чуток — лише ідеї, проекти, бачення задля покращення життя студентів.

Головне з цього конфлікту я винесла те, що як лідер, мені не треба бути суддею, а лише створювати простір для чесного діалогу між людьми. Лідер має бути тим, хто сприяє вирішенню, а не посилює протистояння.

У ветеринарії ми турбуємось про тварин, але як люди, ми також маємо вчитися турбуватись про міжособистісні стосунки. Справжній колектив не той, де усі погоджуються, а той, де вміють проходити через труднощі гідно, справедливо та разом.

УДК: 636.17.12.3.4.1.

РУСІН Ю.В., здобувач вищої освіти

Науковий керівник – **КОЗІЙ В.І.,** д-р вет. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

МОДЕЛІ СТОСУНКІВ МІЖ ЛІКАРЕМ І ПАЦІЄНТОМ

У сфері ветеринарної медицини лікар стикається з тим, що взаємодія відбувається не лише з клієнтом або власником тварини, а й з пацієнтом. Хоча безпосередній пацієнт ветеринара – це тварина, саме власник виступає посередником у процесі прийняття рішень, діалогу та реалізації лікувального плану. Тому розгляд моделей стосунків у ветеринарній практиці потребує врахування тристороннього зв'язку: ветеринар - тварина - власник.

Ключові слова: стосунки, ветеринарний лікар, пацієнт, спілкування.

Мабуть найнеобхіднішою частиною роботи ветеринарного лікаря є взаємодія з клієнтами та їх улюбленцями. Вміння правильно донести інформацію, бути чемним, говорити чітко, зрозуміло, вміти привернути до себе є важливою ланкою, яка допоможе здобути потрібні дані та дати можливість власнику довіряти лікарю без зайвих питань чи претензій.